

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.

Una proposta d'investigació acció

Míriam Segura Meix (Doctoranda de la URV)

Resum

La iniciació a l'atletisme és una opció que escullen molts joves catalans com a pràctica esportiva. En molts casos, aquesta implica una participació en les competicions i esdeveniments esportius. L'edat primerenca dels atletes propicia la participació indirecta dels pares en aquest procés. Davant d'aquesta situació, es fa necessari aprofundir en el coneixement d'aquest factor i en les seves conseqüències.

El present article es centra en conèixer quins són els comportaments i actituds dels pares en una competició esportiva d'atletisme d'iniciació. Es tracta d'una primera fase d'un procés d'investigació acció que pretén analitzar quins d'aquests comportaments afecten en el rendiment del jove atleta. Partint d'una anàlisi qualitativa i quantitativa de les dades recollides mitjançant un grup de discussió, uns qüestionaris i uns observadors externs, arribem a la conclusió que les actituds dels pares afecten considerablement als seus fills. El resultat d'aquesta recerca és l'article que es presenta a continuació.

Paraules clau: educació física, investigació, acció, atletisme, rendiment esportiu.

Abstract

An introduction to athletics is an option that a lot of Catalan young people choice as a sport practice. In so many cases, it means a participation in competitions and sportive events. The athlete's premature age promotes an indirect parents participation in this process. In front of this situation, it's necessary to go into that factor's knowledge and consequences in depth.

This article is focused in behaviour and attitude parents towards an athletics initiation sportive competition. It's about an early stage about an investigation process, which pretends to analyse what of those behaviours affect in the young athlete performance. Starting from a quantitative and

qualitative analysis about a collected data through a discussion group, questionnaires and external observers, we get to the conclusion that parent's attitude affects quite a lot their children. The result's research is the article that next I'll explain.

Keywords: Physical Education, investigation- action, athletics, sportive performance.

1. Identificació i definició del problema

Tot seguit presentem un projecte d'investigació al voltant de l'Educació físico-esportiva en edats escolars. Es tracta d'una recerca motivada per una sèrie de dificultats i problemes viscuts durant la infantesa i l'adolescència com a atleta i en l'actualitat com a entrenadora d'atletisme.

Sempre m'he capficat pensant en:

- el comportament dels pares en una competició,
- en els sentiments d'un xaval al que mai acompanyen,
- en les sensacions d'un atleta en perdre una cursa i ser esbronat pel seu pare a la mateixa línia de meta,
- en la satisfacció dels companys quan són motivats i reben suport de la seva família...

Són moltes les vivències en aquest camp i he pogut observar, com tothom, que n'hi ha de millors i de pitjors, de negatives i de positives, de permanents i de transitòries, **però totes**, d'una manera o una altra, **t'aporten alguna cosa com a persona**.

És evident que en el camp de l'atletisme hi ha molts factors que influeixen en el rendiment a la pista, en la motivació, en l'esforç, en la constància... Els entrenadors, el públic, la pròpia salut, els companys, els reptes personals, els contrincants, els entrenaments i els pares o familiars en són alguns. De tots aquests jo m'he volgut centrar en la importància que tenen els pares en el rendiment esportiu dels seus fills. El meu objectiu principal és analitzar i qüestionar si els pares influeixen en els resultats, si hi tenen alguna cosa a veure, per tal de poder, en estudis posteriors, potenciar aquesta influència en cas de ser positiva o reconduir-la si és negativa.

Per tots aquests motius i d'altres que observarem més endavant puc afirmar que aquesta investigació és exploratòria i descriptiva.

En aquesta investigació em plantejo els objectius que tot seguit relaciono:

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.

Una proposta d'investigació acció

- Conèixer quins són els comportaments dels pares amb la finalitat de determinar si influeixen o no en l'aprenentatge i en el rendiment dels seus fills,
- Determinar com el comportament dels pares afecta als joves atletes, i
- Analitzar com es sent un atleta davant una competició o un entrenament intensiu.

Per tant, i després d'una bona reflexió, la pregunta inicial de la investigació és "L'actitud i el comportament dels pares, influeixen en l'aprenentatge i en el rendiment esportiu dels seus fills, concretament en l'atletisme?".

2. Aproximació a l'elaboració del marc teòric

Un cop feta la recerca bibliogràfica i les entrevistes amb persones especialitzades en l'atletisme (entrenadors, psicòlegs de l'esport...) puc afirmar que hi ha molt poques investigacions sobre aquest tema concret. Si bé és cert que tots els estudis inclouen la influència dels pares com a element clau en el rendiment esportiu, cap d'ells en demostra les causes o els motius. És a dir, tots els psicòlegs o llicenciats en ciències de l'activitat física i l'esport en parlen, però no ho justifiquen, no hi ha estudis que ratifiquin que la actitud dels pares es veu clarament reflectida en el rendiment del seu fill.

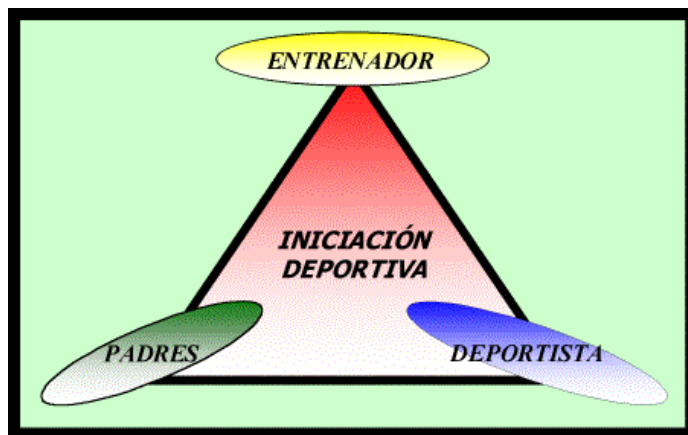
El gran investigador sobre aquest tema ha estat Smoll amb la publicació del seu llibre *Coach- parents relationship: enhancing the quality of the athlete's sport experience*, el 1986. Ara bé, investigadors espanyols adapten les seves idees americanes al nostre context més immediat (Feu Molina, 2002, Gordillo, 1989). A nivell català també destaca en Cruz Feliu (1997), de qui trobem explicades les seves idees i investigacions en molts articles per part d'altres entesos. (Torregrosa Álvarez, Miquel (2002). *Estudi de valors, motivacions i emocions dels aficionats al futbol: una aproximació a partir de la integració de metodologies*. Universitat Autònoma de Barcelona. Solà Santesmases, Josep (2005). *Tàctica, tècnica i estratègia. Un enfocament funcional*, entre altres).

Tal com expressa Feu Molina (2002), professor de la Facultat d'Educació de la Universitat d'Extremadura, en el seu article "Factores a tener en cuenta para una iniciación deportiva educativa: el contexto", publicat a la *revista digital Educación Física y Deportes*, hi ha molts factors que influeixen en la iniciació esportiva. En Feliu els engloba en tres grups: subjecte, esport i context, i nosaltres ens centrarem en el darrer, concretament en els pares o familiars. Segons aquest autor, els pares són els que motiven o atenen les demandes dels seus fills per practicar un esport i són els que els inscriuen

Míriam Segura Meix

en un club determinat. Ara bé, aquests haurien de ser conscients que els seus fills van a practicar esport de manera lúdica, aportant-los, al mateix temps, elements educatius. Per tant, no és adequat que els pares projectin en els seus fills interessos o frustracions particulars.

De la mateixa manera, citant a Smoll (1986), Cruz Feliu (1997), psicòleg de l'esport, també fa esment de la importància del triangle esportiu: entrenador, esportista i pares. Al mateix temps comenta que quan els entrenadors i pares estableixen objectius realistes i proporcionen retroalimentació i reforç, millora la percepció de competència dels fills i la seva motivació. *“Els pares han de mostrar una dedicació adequada, interessant-se per les experiències esportives, afavorint l'autoestima i l'educació”*.



Triangle esportiu Smoll (1986), citat per Cruz (1997).

Recreant el tema, el psicòleg català proposa una classificació dels tipus de pares:

- Pares entrenadors auxiliars: coneixen l'esport i contradiuen les instruccions de l'entrenador.
- Pares hipercrítics: tenen expectatives i objectius poc realistes respecte a la progressió esportiva dels seus fills. Són una causa d'estrès per a l'atleta.
- Pares cridaners: situats a les grades, insulten a àrbitres, jugadors, entrenadors...
- Pares sobreprotectors: tenen molt present els riscos de l'esport, angoixen els fills.
- Pares desinteressats: no reconeixen el valor de l'esport en l'educació i no assisteixen mai a les competicions ni entrenaments.

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.

Una proposta d'investigació acció

- Pares col·laboradors: ajuden els fills, afavoreixen la participació esportiva, mostren interès, ajuden el club...

També Gordillo i Mateu (1989), des de terres catalanes i en qualitat de docents i investigadors de l'INEFC i de la UAB respectivament, esmenten el triangle esportiu de Smoll (1986) i consideren que de la relació que s'estableixi entre ells (pares, esportista i entrenador) dependran en gran mesura els resultats obtinguts. Continuant amb el tema, estableixen que la influència dels pares en la iniciació esportiva és fonamental i que hi ha molts tipus de pares, aquells:

- que s'identifiquen excessivament amb el seu fill;
- que han estat practicants i que assumeixen la pròpia tasca de l'entrenador;
- que desconeixen les regles fonamentals i volen tenir un paper rellevant;
- que tan sols mostren atenció i suport si aconseguen un bon resultat;
- que desconeixen totalment l'activitat i mostren un gran desinterès.

De fet, els pares esdevenen una font important de tensió, d'ansietat o d'estrès en la pràctica esportiva del nen. El tema "pares" és de difícil solució. És evident que molts cops l'actitud dels pares no és la més adequada, ja que posen especial èmfasi en el resultat i no pas en la millora personal, en el grau de satisfacció o en l'esforç realitzat. Els esquemes adults, propis d'una societat competitiva, serveixen de ben poc. La gran pressió que existeix en l'esport infantil és generada pels propis adults i dependrà d'allò que aquests considerin més important: generalment guanyar. El problema està en el paper que li dona la gent que envolta aquests joves esportistes ja que el que busquen els nens és agradar, sentir-se recolzats. Si això només ho aconseguen guanyant estarem creant una pressió que no afavorirà gens ni el procés d'aprenentatge ni el gaudir de les vivències esportives.

Des de la perspectiva d'educadors, s'entén que les funcions dels pares en relació amb els esports dels seus fills haurien de ser:

- acceptar el paper de l'entrenador,
- acceptar els èxits i fracassos,
- dedicar-se i mostrar un interès adient,
- ajudar el noi a què prengui les seves decisions, i
- ser un model d'actitud d'autocontrol.

Miriam Segura Meix

Com afirma Bosch (2004), Màster en Psicologia Esportiva, màster en Alt Rendiment...; *“els esportistes que perceben l’oportunitat de l’ajuda dels altres tenen un recurs a la seva disposició que els immunitza a l’estrès”*. Les pressions intenses i mal aplicades durant la infància poden causar l’abandonament total de l’esport. La seva conclusió és que els estudis que s’han fet demostren que la vinculació dels pares en l’esport d’una manera correcta ha donat resultats molt positius en els seus fills. D’aquí la importància que els pares tinguin un millor coneixement de l’esport (aliats) i de les necessitats i motivacions que il·lusionen els seus fills.

Menéndez (1992), del Departament de Psicologia Evolutiva i d’Educació de la U.B., coincideix en manifestar la importància de la intervenció dels pares en l’elecció de l’esport del seu fill. Aquesta elecció variarà en funció de:

- què opinen els pares sobre els esports;
- quines expectatives tenen: passar el temps, oci, competició, complement educatiu...
- temps de dedicació: activitat extraescolar, obligació...

Aquesta experta considera que hi ha una sèrie de variables indispensables per a l’elecció de l’esport com són les característiques del nen, de l’entorn i de les activitats esportives, i incideix en la necessitat que els pares les coneguin i actuïn en conseqüència.

Així mateix, afirma que els objectius de la intervenció dels pares serien dotar a l’atleta d’un seguit de disposicions, actituds, adaptacions... que li permetessin desenvolupar-se com a persona. S’han de tenir en compte tant els interessos de la família, en la implicació esportiva inicial i en el manteniment de la mateixa, com els interessos del nen esportista.

La competició, sota el meu punt de vista, l’aspiració que expressa la necessitat d’afirmar-se un mateix, ha estat la tendència fomentada per l’educació tradicional i freqüent en la societat actual, no obstant hem d’intentar substituir aquestes conseqüències negatives per la cooperació i la solidaritat.

Tot això porta a l’estrès davant situacions de competició i entrenament intensius i és aquí on els pares hi juguen un paper important. S’ha de tenir en compte la importància de l’actitud dels pares davant el concepte èxit ja que aquest condiona l’actitud del fill en el seu rendiment i aprenentatge social en general, entenent l’èxit com el resultat, manera bona o dolenta de sortir un afer, una empresa, un esdeveniment, etc. (Enciclopèdia Catalana).

Malgrat les aportacions teòriques fins ara presentades, també tenen la seva importància d’altres com ara la de Domínguez Sánchez (2002) del Club Natació Jaén en el seu article *“La influencia de los padres en la*

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.

Una proposta d'investigació acció

natación”, - cito textual: “No deja de ser extraño, si no es quizá por su cotidianidad, lo poco que se ha escrito en el contexto de la psicología del deporte, sobre la importante influencia de los padres en la vida del deportista en general, y del nadador en particular”. (www.cnjaen.es/boletin/art12.htm). Estranyesa que, després d'analitzar la literatura sobre el tema, corroborem.

Finalment, amb el propòsit de no ensopir al lector, citem a Iturriaga (2001), director d'esports, en el seu article “El rol de los padres en la práctica deportiva de los hijos”, planteja també els diferents tipus de pares que hi ha, les actituds que demostren front l'esport del seus fills i aprofita així per donar una sèrie de consells als pares i familiars de nens/es esportistes. En la mateixa línia que Iturriaga, es troba el professor argentí Rickter A. Valenzuela B (Cómo ser entrenador... y no morir en el intento). Extret de la pàgina web: www.basketconfidencial.com/?articulo/236

Així doncs, podem observar que tots els autors (també els experts contactats) remarquen la importància del rol dels pares en la iniciació esportiva dels seus fills, però al mateix temps tots es pregunten perquè no hi ha investigacions sobre el tema degut a la utilitat que poden generar de cara a un millor treball amb els joves esportistes, els pares d'aquests i els seus entrenadors.

Per tant, si s'aconseguís realitzar un projecte de treball amb els pares, els entrenadors i els esportistes, l'aprenentatge i rendiment dels darrers milloraria considerablement.

3. Previsió del model d'anàlisi

Com ja senyalàvem en el primer punt es tracta d'una investigació exploratòria i descriptiva, que pretén dur a terme una investigació acció. En aquest cas ens trobem que el nostre objectiu és analitzar un problema poc estudiat, així que la nostra finalitat és familiaritzar-nos amb el mateix.

De totes maneres, només desenvoluparem una primera fase. En aquest moment ens centrarem només en el primer dels nostres objectius i no arribarem a fer una investigació correlacional com tenim previst aconseguir en un futur. Ja en treballs posteriors intentarem estudiar si es produeix una relació directa entre les dues variables.

Recordem el primer objectiu:

- *Conèixer quins són els comportaments dels pares amb la finalitat de determinar si influeixen o no en l'aprenentatge i en el rendiment dels seus fills. Per tal d'assolir aquest objectiu és necessari l'elaboració d'instruments que ens permetin fer aquesta recollida de dades.*

Míriam Segura Meix

En aquest cas, reformularíem la pregunta d'investigació i seria aquesta: *“Quin és el comportament i l'actitud dels pares en una competició atlètica dels seus fills?”*

Hipòtesis

Reflexionant amb les dades recollides i amb la nostra vivència (síntesi de coneixements i experiències de vida) i tot utilitzant tècniques diverses (brainstorming i diagrama d'Ishikawa), ens plantegem tres hipòtesis:

- 1.- Tota competició provoca unes actituds i uns comportaments determinats als pares dels nens/es que hi participen.
- 2.- L'actitud i comportament dels pares en els moments previs, durant i al final d'una competició varia en funció d'alguns factors socio – esportius i elements propis de la competició.
- 3.- En alguns casos es produeixen comportaments i actituds positives per part dels pares tant a nivell físic, emocional, gestual... i, en d'altres, són totalment negatives i poc educatives per als seus fills.

L'objectiu principal de l'investigador, per tant, en aquest primer moment és:

- *Elaborar tres instruments d'observació que permetin recollir dades referents a les hipòtesis anteriors.*

Variables:

- a) Tipus de comportaments dels pares: gestuals, verbals i simbòlics.
- b) A qui van dirigits aquests comportaments o actituds.
- c) En quin moment i on es produeixen. Tipus de competició.

Indicadors:

- Variable A: comportaments pares.
 - Gestuals: aixecar-se – asseure's repetidament, moure's, aplaudir, saltar, fer un petó, abraçar, acariciar, pegar, felicitar, mostrar desinterès...
 - Verbals: cridar, insultar, xiular, animar, fer comentaris despectius, discutir, fer comentaris de superioritat, aconsellar, donar suport, confiar, xerrar, exigir, escoltar, recriminar / desaprovar, acceptar...
 - Simbòlics: vestimenta club, pancartes, banderes, fumar ...

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.

Una proposta d'investigació acció

- Variable B: a qui es dirigeixen.
 - Fill, altres atletes del club, atletes rivals, pares del club, pares d'altres clubs, jutges de la prova, entrenadors propis, entrenadors aliens, altres.
- Variable C: quan i on es produeixen.
 - Abans de la competició: arribada a la pista, vestuaris, zona horaris / marques / trofeus, escalfament...
 - Durant la competició: sortida a pista, inici de la cursa / concurs, líder destacat, caiguda...
 - Final de la competició: recta de meta, felicitacions als companys, trofeus...

Hem cregut oportú destacar el significat d'alguns conceptes que ens seran útils i ens facilitaran l'enteniment de com serà la següent investigació, és a dir, la correlacional (comportament pares/aprenentatge i rendiment fills).

- Rendiment: capacitat de l'atleta d'adaptar-se a una realitat o situació concreta i desenvolupar allò que se li demana de la manera més eficaç possible, sense deixar de banda els elements educatius, emocionals, lúdics, personals...
- Estrès de competició: estrès característic en les situacions esportives que depèn de la interacció entre les variables individuals i les variables ambientals. Per avaluar-lo, s'analitza el comportament de l'atleta en la situació de competició:
 - 1.- Indicador cognitiu: tècniques subjectives d'autoregistre.
 - 2.- Indicador fisiològic – bioquímic: tècniques de registre fisiològiques.
 - 3.- Indicador motor: mètodes d'observació externs a l'atleta. (Lluís Capdevila, Universitat Autònoma de Barcelona).
- Actituds positives: són aquelles que proporcionen una millora a nivell cognitiu i psicològic en l'infant. Són educatives.
- Actituds negatives: són aquelles que no proporcionen una millora a nivell cognitiu ni a nivell psicològic. No són gens educatives.

4. Mètodes d'observació adients

Per tal de corroborar les anteriors hipòtesis hem utilitzat l'ajuda d'un amic crític, que té com a objectiu principal ajudar-nos en l'elaboració d'aquests instruments d'observació. Per tant, podem parlar d'una investigació acció de tipus crítica emancipadora.

Població o univers: pares, atletes i entrenadors d'atletisme de les Terres de l'Ebre. Clubs amb els que treballem: Atletisme Terres de l'Ebre, Club Atletisme Montsià, Club Atletisme Tivissa i Club Atletisme Ascó.

Mostra: es realitzarà un mostreig estratificat i per quotes.

Volum de la mostra:

Entrenadors: 4

Atletes: Tots (85). 50 Atletisme Terres de l'Ebre, 20 Montsià, 5 Ascó i 10 Tivissa.

Pares: els que en siguin possibles durant les competicions esportives.

Instruments d'observació: (veure annex)

1.- Entrevista amb els entrenadors de cada club d'atletisme. Durada de la sessió: 90 minuts.

2.- Qüestionaris a tots els atletes d'entre les categories benjamí (9 anys) i juvenil / promesa (18 anys). Aquestes categories corresponen a l'educació obligatòria (des de cicle mitjà fins a batxillerat) Repartirem els qüestionaris en un entrenament i cadascú l'omplirà individualment i ens el retornarà. Als Campionats de Catalunya, es lliurarà la segona part del qüestionari.

3.- Observació directa de l'actitud i comportament dels pares i conseqüent enregistrament de les dades en diverses competicions d'atletisme. Els observadors (exatletes i col·laboradors) es col·locaran en diferents zones de la pista d'atletisme.

- Zona d'escalfament: és el camp de gespa on els atletes escalfen abans d'iniciar la competició. Els pares i entrenadors acostumen a estar-hi presents.
- Tribuna: grades situades a la recta de meta de la pista i des de la que s'observen totes les curses i concursos.
- Zona de lliurament de trofeus: a la part central de la pista: és el lloc on es reparteixen els trofeus i es proclamen els guanyadors i les millors marques aconseguides, en finalitzar la competició esportiva.
- Vestidors: punt d'entrada i sortida de tots els atletes en els moments previs i finals de la competició.

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.

Una proposta d'investigació acció

- Zona de registres i/o classificacions: lloc on apareixen les llistes dels atletes, les seves marques, posteriors competicions, comentaris...

Hem escollit aquests instruments d'observació perquè pensem que són els més adients i els que ens aportaran una informació més real i utilitària. D'aquesta manera comptem amb instruments de caràcter qualitatiu i quantitatiu.

5. Tipus d'anàlisi de dades

D'acord amb els nostres mètodes d'observació de les dades, és a dir, a la fase de recollida d'aquestes, utilitzarem les dues categories possibles d'anàlisi: l'anàlisi estadística de les dades i l'anàlisi de contingut.

Emprarem l'anàlisi estadística descriptiva per fer un recompte bàsic de les dades o valors de cada variable; per això utilitzarem les dades recollides mitjançant els qüestionaris als atletes i les graelles d'observació del comportament dels pares en el lloc de la competició. Prèviament codificarem les dades i, un cop recollides i representades les analitzarem. Finalment farem una anàlisi comparativa de les freqüències en què es produeix un comportament positiu i un de negatiu.

Així doncs, també realitzarem una anàlisi de contingut de les entrevistes en profunditat que haurem fet a cadascun dels entrenadors implicats. Seguint les indicacions de Quivy Campenhoudt (1997:222) *Manual de Investigación en Ciencias Sociales*, tindrem en compte les tres categories de l'anàlisi de contingut: temàtic (què ens diuen), formal (com ens ho diuen) i estructural (què hi ha al darrera, símbols). Molt possiblement, aquesta anàlisi estadística i de contingut queda fora dels nostres coneixements actuals i és per això que necessitarem un estadístic o un expert en programes informàtics per tal de poder realitzar una anàlisi de dades més precisa i amb el menor error possible.

6. Recopilació de dades i anàlisi

Ha arribat el moment de mostrar els instruments elaborats i analitzar amb detall les dades obtingudes.

Instruments de recollida de dades:

Entrevista amb els entrenadors:

- Club Atletisme Terres de l'Ebre.
- Club Atlètic Montsià.
- Club Atletisme Ascó.
- Club Atletisme Tivissa.

Guió previ:

- 1.- Quines són les característiques del club al qual pertanyes? Número d'atletes, posició social, recursos materials i econòmics...
- 2.- Quina és la teva funció al club i quan fa que hi ets?
- 3.- Quina relació mantens amb els atletes?
- 4.- I amb els pares, familiars?
- 5.- Acostumes a fer xerrades als pares i/o atletes per explicar les qüestions de la temporada?
- 6.- Compteu amb la participació d'un psicòleg esportiu?
- 7.- Creus que els atletes i pares es comporten correctament en les sessions d'entrenament i les competicions?
- 8.- Quins són els comportaments / actituds més destacades dels pares dels teus atletes?
- 9.- N'hi ha més de positius o de negatius?
- 10.- Creus que influeixen de manera directa en els seus fills? Per què?
- 11.- Què fas tu per evitar-ho o potenciar-ho?
- 12.- Altres qüestions.

Anàlisi de contingut de les entrevistes

Després de realitzar un grup de discussió amb els entrenadors dels diferents clubs de les Terres de l'Ebre, és necessari fer un recull dels punts més destacats. En aquest cas no hi ha una transmissió textual de les paraules dels entrenadors, sinó una anàlisi de contingut de totes aquelles idees, experiències, comentaris que ens han ofert al llarg de l'encontre.

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.

Una proposta d'investigació acció

Elements clau

- Tots els entrenadors porten un mínim de dues temporades al club actual i tenen formació en activitat física i esportiva, ja sigui com a mestres d'educació física, llicenciats en ciències de l'activitat física i l'esport o entrenadors nacionals d'atletisme.
- L'**estructura** dels clubs és molt similar, tractant-se de clubs amb un nombre reduït de socis, amb un fort esperit de voluntariat i amb mancances econòmiques i de recursos. D'aquests han sorgit grans esportistes, però en el pas a la categoria cadet – juvenil han hagut de marxar a entrenar i competir amb l'Agrupació Atlètica Catalunya, club amb el qual mantenen un conveni de col·laboració.
- Degut al nombre reduït de socis, l'entrenador manté una **relació** molt directa amb els **atletes** als quals entrena, essent una mica menys estreta a l'Atletisme Terres de l'Ebre (hi ha més atletes a cada categoria). L'entrenador coneix les famílies dels atletes i la situació concreta de cadascun d'ells. En tots els casos l'entrenador realitza els entrenaments de manera presencial.
- En els casos de Tivissa i Ascó la **relació** dels entrenadors amb els **pares** és absoluta, és a dir, es tracta de petits pobles en els quals tots es coneixen i realitzen sortides junts, sopars... A Amposta i Tortosa hi ha menys relació entre pares i entrenadors, potser degut a la vida laboral dels pares, la ubicació de les pistes d'entrenament, la manca d'aparcament a la zona...
- En cap cas, l'entrenador o el club realitza o ha realitzat **xerrades o cursos** formatius als pares dels atletes. Tampoc compten amb la participació d'un psicòleg esportiu i alguns d'ells no veuen adequada aquesta figura professional.
- Respecte al **comportament dels atletes**, els entrenadors afirmen que el seu comportament és correcte o acceptable i que un cop estipulades les normes internes del club les segueixen. Afirmen no tenir problemes amb els atletes.
- La idea general respecte a l'**actitud dels pares** és que els poden englobar dins de diferents rols socials i que cadascun d'ells aporta unes coses diferents al club. D'una banda comenten que hi ha el grup de pares inexistent, és a dir, aquells pares que no van mai ni als entrenaments ni a les competicions i que deixen els seus fills a càrrec de l'entrenador o dels altres pares. Amb aquests no hi ha problemes perquè no exigeixen res als fills ni s'interposen en la tasca dels entrenadors, però també creuen que aquesta ignorància afecta els nois i noies que practiquen l'atletisme. D'altra banda hi ha els pares que creuen saber-ho tot sobre aquest esport i que tenen com a objectiu que el seu fill sigui campió. La relació amb aquests és difícil perquè influeixen molt en el comportament i desenvolupament dels joves i no

Miriam Segura Meix

sempre ho fan de la manera més adient. I finalment, hi ha un tercer grup de pares, que porta el seu fill als entrenaments i a les competicions amb la idea que s'ho passi bé, faci amics i creixi com a persona. Diuen que aquests pares són els més col·laboradors i els fills d'aquests estan més feliços i motivats per la pràctica atlètica que els altres ja que es veuen recolzats i acompanyats en allò que els agrada.

- Tots els entrenadors afirmen sense cap mena de dubte que els comportaments i actituds dels pares afecten considerablement als seus fills. No s'atreveixen a calcular si n'hi ha més de positius o de negatius, però creuen que els positius passen més desapercibuts als seus ulls i els que realment els arriben són els negatius; degut, molts cops, a la manifestació externa dels sentiments o sensacions dels atletes després d'haver-ne "patit". Bàsicament es troben en situacions de crits, esbroncades, càstigs... negativament parlant i en l'altra vessant, aplaudiments, felicitacions, petons i abraçades, premis...
- A més a més, tots estan en la línia que els agradaria poder controlar aquesta mena de situacions però que no estan capacitats per a fer-ho i que temporalment tampoc hi tenen opció. És difícil controlar un grup tan gran de gent i de característiques tan diverses.
- Finalment consideren que aquest és un **problema** que fa molts anys que està present en les competicions, però es mostren feliços perquè en el camp de l'atletisme encara no ha arribat als extrems que hi sol haver en un camp de futbol o bàsquet. No obstant creuen necessari elaborar unes pautes, unes sessions informatives o una normativa que els ajudi a afrontar aquest tipus de situacions, sempre buscant el màxim benefici o la mínima repercussió negativa del jove atleta implicat.

Anàlisi de dades: QÜESTIONARIS (veure annex)

Es facilita a cadascun dels atletes un qüestionari, el qual, un cop respost permet quantificar les dades obtingudes i analitzar-les amb detall. Així doncs, passarem a fer un comentari de cadascuna de les preguntes realitzades i les més significatives les acompanyarem d'un gràfic per tal d'oferir un instrument més visual al lector.

Dels 85 enquestats, hi ha 38 noies i 47 nois, pertanyents als diferents clubs de les Terres de l'Ebre (50 a l'Atletisme Terres de l'Ebre, 20 a l'Agrupació Atlètica Montsià, Amposta, 5 d'Ascó i 10 de Tivissa). Respecte a la categoria, hi ha 27 atletes benjamins, 24 alevins, 18 infantils, 8 cadets, 3 juvenils, 4 júnior i 1 promesa. La prova que té més participants és la cursa a peu (62), seguida dels salts (14), els llançaments (8) i les combinades (1). En aquest cas no hi ha cap atleta que realitzi la cursa d'obstacles. (En aquest indicador demanàvem només l'especialitat que realitzen amb més freqüència ja que és possible que hi hagi atletes que en realitzin més d'una al llarg de la temporada).

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme. Una proposta d'investigació acció

En relació al temps que fa que practiquen atletisme, trobem atletes força novells (és una variable que va relacionada en certa manera amb la categoria a la qual pertanyen): per a 21 atletes és la primera temporada, per a 39 la segona o tercera, 15 ja en fa 4 ó 5 que en practiquen i finalment 10 en porten més de 5.

Sempre que fem un esport, darrera hi ha uns motius de participació. En aquest cas, els atletes van contestar el següent:

Passar-ho bé: 43 = 51%

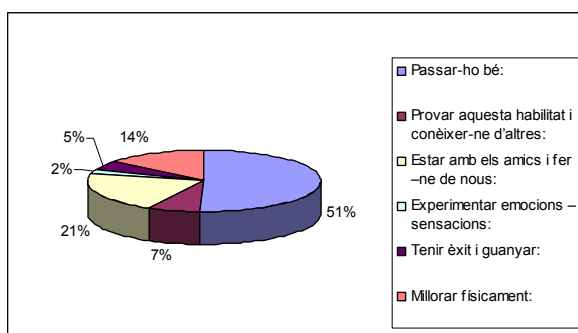
Provar aquesta habilitat i conèixer-ne d'altres: 6 = 7%

Estar amb els amics i fer-ne de nous: 18 = 21%

Experimentar emocions – sensacions: 2 = 2%

Tenir èxit i guanyar: 4 = 5%

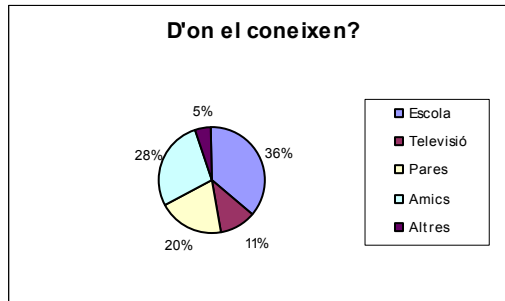
Millorar físicament: 12 = 14%



Així podem observar que la majoria dels atletes practiquen aquest esport des d'una vessant lúdica i educativa, buscant com a objectius la diversió i la relació amb companys i amics. (72%). Aquest fet ens dóna a entendre que les competicions han de ser dinàmiques i alegres, deixant com a objectiu secundari els resultats de la prova realitzada. Encara més doncs, hem de procurar que l'actitud dels pares sigui la correcta per al bon desenvolupament d'aquests infants i joves.

Què us ha permès conèixer l'atletisme? 31 atletes van conèixer aquest esport a l'escola, 9 el veien a la televisió i s'hi van interessar, 17 el van conèixer mitjançant els pares, 24 gràcies als amics i els 4 restants degut a altres motius.

Miriam Segura Meix



En referència a la qüestió si els pares practiquen esport, només 12 atletes van contestar afirmativament vers els 73 que van afirmar que no en practicaven. I a la següent pregunta: Els teus pares venen a veure't normalment als entrenaments?, la resposta va ser contundent: sempre, 0; quasi sempre, 3; a vegades, 9; i mai, 73.

En canvi a les competicions ja augmenten els valors d'assistència dels pares: 16 atletes afirmen que sempre els van a veure, 42 atletes que quasi bé sempre, 19 a vegades i 8 afirmen que mai van els seus pares a veure'ls. En relació amb això els vam preguntar si es sentien a gust si els pares els anaven a veure i els resultats foren aquests:

Sí als entrenaments, però no a les competicions: 20

No als entrenaments, però sí a les competicions: 32

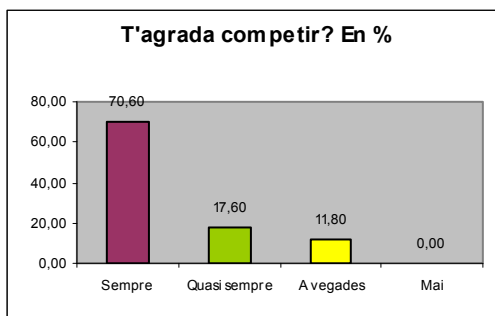
No: 25

Sí: 8

Fixem-nos-hi que hi ha un total de 45 atletes (20 + 25) que no se senten a gust si els pares estan presents en el moment de la competició esportiva. Aquest és un fet que s'hauria d'analitzar amb detall perquè és significatiu. El motius d'aquesta resposta els podrem entendre quan analitzem les actituds i comportaments que realitzen determinats pares quan estan a la pista d'atletisme.

En relació al fet de si els agradava competir un gran nombre d'atletes (60) va afirmar que sempre, 15 quasi sempre, 10 a vegades i cap va assenyalar que no li agradava competir.

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme. Una proposta d'investigació acció



Almenys hem de treure la valoració positiva que els atletes no veuen la competició com una obligació o càstig i que la gran majoria (88%) estan contents i volen competir en el seu esport. Potser si rebessin més suport dels pares, aquesta xifra encara seria més elevada.

De la mateixa manera vam preguntar qüestions molt relacionades amb la pròpia competició i els resultats van ésser: (molt / bastant / poc / gens).

Pregunta:	Molt	Bastant	Poc	Gens
T'importa el lloc en el què quedaràs en aquest campionat?	30	22	18	15
Tens possibilitat de guanyar algun trofeu?	12	9	35	29
Has pensat en el campionat aquests dies?	50	15	10	10
Tens por de no fer-ho bé?	39	31	12	3
Et posa nerviós competir?	48	17	14	6

Són significatius també els resultats obtinguts en aquesta graella de preguntes perquè demostra que els joves tenen certa pressió, ja sigui interior o exterior, en les competicions atlètiques. Tot i que certs indicadors (com el fet de posar-te nerviós) són clau i formen part de la paraula "competició" hem de procurar no perdre de vista aquestes dades i organitzar

Miriam Segura Meix

jocs, activitats, xerrades... que els ajudin a canalitzar millor aquestes emocions. La por, el nerviosisme, la inseguretat, la baixa autoestima... són sensacions que, des de la figura de l'entrenador i dels propis pares, s'haurien d'intentar millorar o positivar.

En el cas positiu de guanyar un trofeu, 70 atletes creuen que els seus pares estaran contents, 15 normals i cap dona el valor de trist. En el cas contrari, 10 es mantenen contents, 50 normal i 25 tristos. En referència a la millora de la marca personal, 78 atletes creuen que els seus pares estan contents i 7 consideren que es mantindrien normals. En el cas contrari, la majoria, 73, creuen que els seus pares es mantenen en un valor de normalitat i els 12 restants consideren que estaran tristos.

Després de la competició

Un cop feta la competició, concretament els Campionats de Catalunya d'Atletisme de les diferents categories, els atletes van completar la segona part dels qüestionaris i les dades obtingudes han estat aquestes:

1. 47 atletes afirmen haver assolit el seu objectiu vers els 38 que ho neguen.
2. 52 atletes afirmen que els seus pares han estat presents a la competició i 33 afirmen que han estat sols amb l'entrenador o acompanyats pels pares dels companys.

Dels 52 atletes que han anat acompanyats dels seus pares, 39 han assolit el seu objectiu i 13 no. De totes maneres això no significa que l'objectiu de l'atleta sigui el mateix que el del pare/mare.

A partir d'aquí la mostra de dades baixa a 52 ja que les preguntes fan referència exclusiva a la conducta dels pares que estaven a la pista.

Abans de la competició, les actuacions dels pares van ésser, en tants per cent, aquestes que poden observar al gràfic circular:

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme. Una proposta d'investigació acció



Si fem una anàlisi de les actituds positives i negatives sorgides podem observar que el 49% de les actuacions són positives per a l'atleta i el 51% no ho són. Tot i que ens trobem en valors molt similars, no es pot permetre que un de cada dos atletes surti a competir amb un sentiment de culpa, pressió o desmotivació. Recordem que l'actuació dels pares tan sols és un dels múltiples factors que influeixen en una competició atlètica. Així doncs no ens podem permetre el luxe de tenir a la meitat dels atletes afectats per aquest factor.

A la següent pregunta, 38 atletes afirmen que els seus pares els han permès seguir les indicacions o recomanacions que els feia l'entrenador, en canvi, 14 afirmen el contrari. Segurament, es tractarà de pares que canvien l'estratègia o les condicions de cursa o prova i apliquen les seves idees passant-les per davant de les que ha preparat l'entrenador. Evidentment, aquest fet no és adequat i així s'hauria de manifestar als pares.

Respecte a la pregunta: Comptaven amb algun d'aquests elements: vestimenta del club, banderes, pancartes...?, la resposta ha estat contundent. 4 atletes diuen que sí, front els 48 que no. Així doncs, aquest també pot ser un element a millorar de cara a la manifestació d'actituds positives dels pares cap als fills, ja que un objecte identificatiu pot motivar-los més.

Miriam Segura Meix

En acabar la competició, el primer que han fet els pares ha estat:

Felicitar-te o animar-te: 9

Fer comentaris positius: 4

Aplaudir: 4

Petó / abraçada: 10

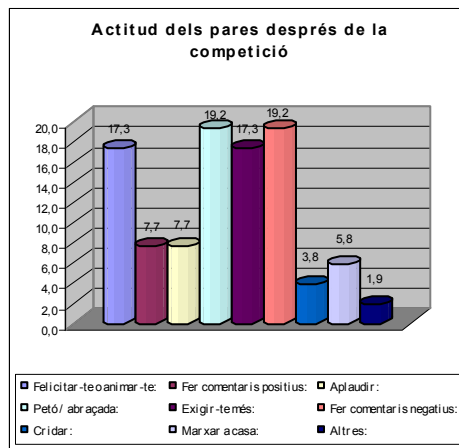
Exigir-te més: 9

Fer comentaris negatius: 10

Cridar: 2

Marxar a casa: 3

Altres: 1



Si agrupem els aspectes positius i els negatius ens trobem amb la següent informació: positius = 27, negatius = 24. Aquesta dada també deixa la balança en equilibri i l'objectiu anirà encarat a la disminució de factors negatius.

Relacionat amb això vam preguntar als atletes si es sentien a gust amb el comportament dels seus pares a la pista i les respostes han estat: molt, 13; bastant, 18; poc, 14 i gens, 7.

Respecte a les felicitacions als altres pares o atletes, 29 pares ho han fet, 23, no i 36 atletes ho han fet, 16 no.

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme. Una proposta d'investigació acció

A l'acte de recollida de trofeus hi ha assistit la majoria de la població (49 atletes).

Dels 52 pares que van assistir a la competició, 41 van parlar amb l'entrenador. 32 d'aquests ho van fer d'una manera positiva i 9 a l'inrevés. (Això sempre sota la perspectiva del atleta).

Així doncs aquestes són les dades que hem pogut recollir després de quantificar les respostes dels qüestionaris.

Anàlisi de dades: OBSERVACIÓ EXTERNA (veure annex)

Els observadors externs, un total de 5, van realitzar les fitxes d'observació en els diferents Campionats de Catalunya. Era un procés molt senzill ja que es tractava d'unir les situacions que es produïen amb el moment i l'agent a qui anaven dirigides. Cada observador comptava amb 100 graelles d'observació de tamany reduït. En total, hi han hagut 458 graelles omplertes correctament.

RESULTATS D'UN TOTAL DE 458

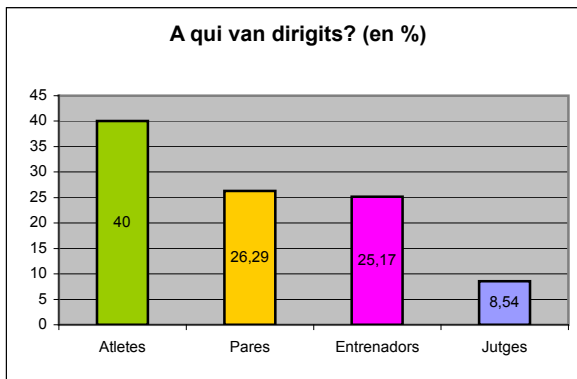
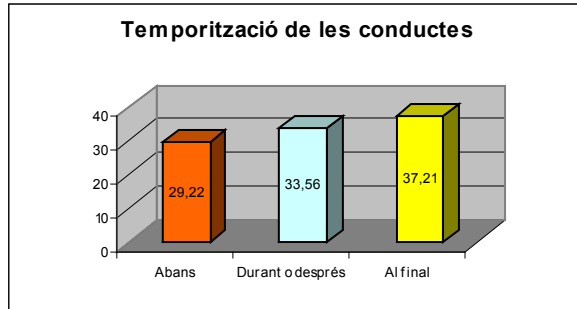
- | |
|--|
| 1. Aspectes verbals positius: 97 |
| 2. Aspectes verbals negatius: 107 |
| 3. Gestual positiu: 78 |
| 4. Gestual negatiu: 154 |
| 5. Simbòlics: 22 |
| 6. Total: 458 |
| 7. Conductes observades abans de la competició: 128 |
| 8. Conductes observades després de la competició: 147 |
| 9. Conductes observades al final de la competició: 163 |
| 10. Conductes dirigides als atletes: 178 |
| 11. Conductes dirigides als pares: 117 |
| 12. Conductes dirigides als entrenadors: 112 |
| 13. Conductes dirigides als jutges: 38 |

Comentaris:

Dels aspectes verbals observats, el 47.5% han estat positius i el 52.5% han estat negatius. Respecte al les conductes gestuals, el 33.6% han estat d'índole positiva i el 66.4% a l'inrevés.

En funció del moment d'aparició d'aquests comportaments o actituds dels pares, ens apareixen aquests resultats:

Míriam Segura Meix



Resultats finals:

- Hi ha més actituds i comportaments negatius que positius (tant gestuals com verbals), tot i tractar-se d'un àmbit no professional.
- L'aparició de les conductes es realitza de manera més o menys uniforme, tot i ser 8 punts superior en els moments finals que no pas en els inicials.
- A més a més, el 40% d'aquestes conductes es dirigeixen als atletes. Però no hem de descartar l'altre 52% en que es dirigeixen als altres pares i entrenadors. D'altra banda, cal destacar la baixa direccionalitat d'aquestes actituds cap als jutges de la prova.
- És important afegir que en cas d'haver tingut més temps o programes informàtics més operatius hauria estat interessant correlacionar les diferents variables que s'han presentat a l'estudi.

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme. Una proposta d'investigació acció

7. Conclusions

En tot treball, les conclusions fan referència a allò que has aconseguit després de realitzar una recerca, posar en pràctica un instrument, analitzar un tema... Ara bé, aquest no és el cas que aquí se'ns presenta.

Tot i que encara no podem extreure'n conclusions definitives, podem afirmar però, que després de la tasca realitzada, considerem viable la posada en pràctica d'aquesta investigació i pensem que els resultats obtinguts ens serien útils i ens permetrien millorar en aquest àmbit específic.

Després de realitzar aquesta recerca, considerem positiu haver canviat la pregunta inicial ja que hauria resultat excessivament difícil i no s'haurien assolit amb satisfacció els objectius previstos. Tot i que la nostra motivació està centrada en saber si els pares influeixen o no en el rendiment esportiu dels seus fills, és obvi que les coses han de fer-se ben fetes i poc a poc i és per això que, a partir d'aquesta petita investigació, donem peu a la realització posterior d'altres investigacions més específiques.

En relació al marc teòric vam observar que no hi havia gaire informació relacionada amb aquesta temàtica concreta. Degut a això vam posar els nostres esforços en contactar amb persones enteses en la matèria i d'aquesta manera obtenir informació. De mica en mica van anar sorgint les hipòtesis i les variables i, d'una manera totalment lligada, els mètodes d'observació i d'anàlisi de dades. Així mateix, en no trobar cap instrument d'observació validat, els vam crear nosaltres.

Les qüestions de planificació, programació i pressupostació van resultar més complexes ja que és un tema que s'escapa de les nostres habilitats diàries; vàrem utilitzar les indicacions de Heinemann.

Podem afirmar que la recerca ens ha resultat força satisfactòria, tot i les dificultats inicials. La realització d'aquest treball ens ha permès entendre una mica millor la investigació -acció, però creiem que el grup de treball hauria d'aparèixer a continuació. És a dir, ens hem plantejat aquest procés com un primer pas per aconseguir informació sobre la temàtica que em preocupa, per passar posteriorment a l'acció pròpia, l'actuació en un context concret. Aquest objectiu podria concretar-se més endavant per tal d'aconseguir **adequar les actituds i els comportaments dels pares a la tasca esportiva que realitzen els seus fills**. Així doncs, encara ens queda un llarg camí per a recórrer.

8. Bibliografia

Balaguer Solà, I. (1994). "Entrenamiento psicológico en el deporte". Barcelona: Albatros Educación.

Blanco Felip, P. (2007). "Apunts d'investigació – acció". Lleida.

Miriam Segura Meix

Bosch Rovira, P. (2004). "Clínic: intervenció en pares i mares d'escoles deportives". Consell català de l'esport.

Calvo, L. Capdevila Ortís, L. Cruz Feliu, J. (1992) "Estrés de competició percebida en niños practicantes de Taekwondo". Actes VII Jornades ACPE.

Capdevila Ortís, L. (1990). "Entrenament psicològic en atletes mig – fondistes". Actes VI Jornades ACPE.

Capdevila Ortís, L. (1990). "Tècniques comunes als programes d'entrenament psicològic per al control de l'estrès competitiu". Actes VI Jornades ACPE.

Crespo i Capdevila Ortís, L. (1992). "Construcció d'un qüestionari d'ansietat competitiva". Actes VII Jornades ACPE.

Cruz Feliu, J. (1997). "Psicología del deporte". Madrid: Síntesis Psicología S.A.

Domínguez Sánchez, S. (2002). "La influencia de los padres en la natación". Club Natació Jaén. www.cnjaen.es (recuperat 06/11/04)

Feu Molina, S. (2002). "Factores a tener en cuenta para una iniciación deportiva educativa: el contexto". *Educación física y deporte*. www.efydep.com . (recuperat 03/11/04).

Galilea, J., i Plaza D., (1992). "L'entrevista inicial. Tècniques d'avaluació psicològica de l'esportista". Actes VII Jornades ACPE.

Gimeno Marco, F. (2000). "Entrenando a padres y madres... Claves para una gestión eficaz de la relación con los padres y madres de jóvenes deportistas". Govern d'Aragó. Departament de Cultura i Turisme.

Gordillo, A. Mateu, G. (1989) "Iniciació esportiva". Actes V Jornades ACPE.

Heinemann, Klaus (2003). "Introducción a la metodología de la investigación empírica". Barcelona: Paidotribo.

Iturriaga, J.A., (2001). "El rol de los padres en la práctica deportiva de los hijos". *Educación física y deporte*. www.efydep.com (recuperat 04/11/04)

Menéndez Montañes, C. (1989). "Orientació de l'Activitat Física Escolar". Actes V Jornades ACPE.

Menéndez Montañes, C. (1992). "El deporte como contexto de la socialización infantil y juvenil: implicaciones y errores". Actes VII Jornades ACPE.

Pérez, G; Corominas E., Gordillo V., Moliner, M., Rubirola, M., i Vallduví, E., (1990). "Psicología Aplicada en el pla de Tecnificació esportiva a Catalunya". Actes VI Jornades ACPE.

Quivy, Raymond (1999). "Manual de investigación en ciencias sociales". México: Limusa.

El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.

Una proposta d'investigació acció

Rickter A. Valenzuela, B. (?). "Como ser entrenador... y no morir en el intento". www.basketconfidencial.com/?articulo/236

Smoll, F.L., (1986). "Coach- parents relationship: enhancing the quality of the athlete's sport experience". Washington: Warde.

Annex 1

Grup de discussió amb els entrenadors.

Guió previ:

- 1.- Quines són les **característiques del club** al qual pertanyes? Número d'atletes, posició social, recursos materials i econòmics...
- 2.- Quina és la teva **funció** al club i quan fa que hi ets?
- 3.- Quina **relació** mantens amb els **atletes**?
- 4.- I amb els **pares**, familiars?
- 5.- Acostumes a fer **xerrades** als pares i/o atletes per explicar les qüestions de la temporada?
- 6.- Compteu amb la participació d'un **psicòleg** esportiu?
- 7.- Creus que els atletes i pares es **comporten** correctament en les sessions d'entrenament i les competicions?
- 8.- Quins són els **comportaments** / actituds més destacades dels **pares** dels teus atletes?
- 9.- N'hi ha **més** de positius o de negatius?
- 10.- Creus que **influeixen** de manera directa en els seus fills? Per què?
- 11.- **Què fas** tu per evitar-ho o potenciar-ho?
- 12.- Altres qüestions.

Annex 2 (qüestionari als atletes)

1ª Part: abans de la competició

Aquesta enquesta és individual i anònima.

Si us plau, subratlla la resposta.

Miriam Segura Meix

1.- Sexe:

- a) Home b) Dona

2.- Club al qual pertanys:

- a) A. Terres de l'Ebre b) C.A. Ascó
c) C.A. Montsià d) Tivissa

3.- En quina categoria participes?

- a) Benjamí. b) Aleví
c) Infantil d) Cadet
e) Juvenil f) Júnior
g) Promesa

4.- Quina és la teva especialitat?

- a) Curses b) Obstacles
c) Salts d) Llançaments
e) Combinades

5.- Quan temps fa que fas atletisme (temporades)?

- a) 1 b) 2 – 3 c) 4 – 5 d) + 5

6.- Per què et vas apuntar?

- a) Passar-ho bé.
b) Provar aquesta habilitat i conèixer-ne d'altres.
c) Estar amb els amics i fer –ne de nous.
d) Experimentar emocions – sensacions.
e) Tenir èxit i guanyar.
f) Millorar físicament.

7.- Qui et va donar a conèixer aquest esport?

- a) Amics b) Pares c) Escola

**El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.
Una proposta d'investigació acció**

- d) Televisió g) Altres

8.- Algú de la teva família practica o practicava aquest esport?

- a) Sí b) No

9.- Els teus pares venen a veure't normalment als entrenaments?

- a) Sempre b) Quasi sempre c) A vegades d) Mai

10.- I a les competicions?

- a) Sempre b) Quasi sempre c) A vegades d) Mai

11.- Et sents a gust si et venen / vinguessin a veure?

- a) Sí als entrenaments, però no a les competicions.
b) No als entrenaments, però sí a les competicions.
c) No
d) Sí

12.- T'agrada competir?

- a) Sempre b) Quasi sempre c) A vegades d) Mai

13.- T'importa el lloc en el què quedaràs en aquest campionat?

- a) Molt b) Bastant c) Poc d) Gens

14.- Tens possibilitat de guanyar algun trofeu?

- a) Molt b) Bastant c) Poc d) Gens

15.- Has pensat en el campionat aquests dies?

- a) Molt b) Bastant c) Poc d) Gens

16.- Tens por de no fer-ho bé?

- a) Molt b) Bastant c) Poc d) Gens

Miriam Segura Meix

17.- Et posa nerviós competir?

- a) Molt b) Bastant c) Poc d) Gens

18.- Imagina que guanyes un trofeu, com creus que estaran els teus pares?

- a) Contents b) Normal c) Tristos

19.- Imagina que no guanyes cap trofeu, com creus que estaran els teus pares?

- a) Contents b) Normal c) Tristos

20.- Imagina que millores la teva marca, com creus que estaran els teus pares?

- a) Contents b) Normal c) Tristos

21.- Imagina que no millores la teva marca, com creus que estaran els teus pares?

- a) Contents b) Normal c) Tristos

Aportacions personals:

Això és tot, de moment. Moltes gràcies pel temps que hi has dedicat.

**El comportament dels pares en la iniciació a l'atletisme.
Una proposta d'investigació acció**

Annex3 (qüestionari als atletes)

2ª Part : després de la competició.

22.- Has aconseguit el teu objectiu?

- a) Sí b) No

23.- Els teus pares han assistit a la competició?

- a) Sí b) No

***Si la resposta a aquesta pregunta és la b,
ja has acabat d'omplir el qüestionari. Moltes gràcies***

24.- Quina / es d'aquestes coses han fet els teus pares abans que sortissis a competir?

- a) Animar
- b) Confiar / donar suport
- c) Cridar
- d) Fer-me posar nerviós
- e) Xerrar
- f) Exigir
- g) Fer un petó
- h) Escoltar
- i) Aconsellar
- j) Pressionar
- k) Mostrar desinterès
- l) Altres

25.- T'han permès seguir les indicacions de l'entrenador?

- a) Sí b) No

26.- Comptaven amb algun d'aquests elements: vestimenta del club, banderes, pancartes...?

- a) Sí b) No

27.- Què és el primer que han fet quan has acabat?

- a) Felicitar-te o animar-te.
- b) Fer comentaris positius
- c) Aplaudir
- d) Petó / abraçada
- e) Exigir-te més
- f) Fer comentaris negatius
- g) Cridar
- h) Marxar a casa
- i) Altres

28.- Et sents a gust amb el comportament dels teus pares a la pista?

- a) Molt
- b) Bastant
- c) Poc
- d) Gens

29.- Han felicitat als altres pares / atletes?

- a) Sí
- b) No

30.- Ho has fet tu?

- a) Sí
- b) No

31.- Heu assistit a l'entrega de trofeus?

- a) Sí
- b) No

32.- Com creus que ha estat la conversa que han establert amb l'entrenador, (si ho han fet)?

Positiva (donar les gràcies, felicitar, agrair...)

Negativa (criticar, cridar, exigir...).

Moltes gràcies.

Annex 4. Fitxa d'observació del comportament dels pares

TIPUS DE COMPORTAMENTS			QUAN ES PRODUEIXEN?			A QUI?
Verbals	Gestuals	Simbòlics	Abans	Després	Final	
1.Acceptar	16.Abraçar	26.Vestimenta club	1.Arribada a la pista	7.Sortida a la pista. Ubicació	20.Recta de meta o fi prova	1.Fill
2.Aconsellar	17.Acariciar	27.Pancartes	2.Vestuaris	8.Inici cursa / concurs	21.Felicitations companys	2.Altres atletes club
3.Animar	18.Fer un petó	28.Banderes	3.Zona horaris, marques	9.Bona marca del fill	22.Tornada a la calma	3.Atletes altres clubs
4.Xerrar	19.Aplaudir		4.Escalfament	10.Marca dolenta del fill	23.Publicació classificacions	4.Pares del club
5.Comentaris superioritat	20.Felicitar		5.Xerrant amb entrenador	11.Un altre atleta líder.	24.Trofeus	5.Altres pares
6.Confiar	21.Desinterès		6.Altres	12.Fill líder.	25.Tornada a casa	6.Jutges de prova
7.Donar suport	22.Pegar			13.Xerren entrenador – atleta	26.Vestuaris	7.Entrenadors propis
8.Escoltar	23.Fumar			14.Caiguda fill	27.Abans parlar en l'entrenador	8.Altres entrenadors
9.Cridar	24.Moure's			15.Fill provoca caiguda	28.Després de parlar en l'entrenador	9.Altres
10.Discutir	25.Altres			16.Lesió	29.Altres	
11.Exigir				17.Resultat final propi fill		
12.Insultar				18.Resultat final altres atletes		
13.Recriminar				19.Altres		
14.Comentaris despectius						
15.Altres						

Altres ítems a tenir en compte:

Nom observador:

Lloc:

Equips participants:

Nº espectadors aprox.:

Trofeus:

Data:

Tipus competició:

Nº atletes aprox.

Horari: